

07 MARÇ
2023

CARTA a les FAMÍLIES

*Neteja l'aire que respires de tota
violència*

LA SEMÀNTICA DEL PERDÓ

“Llanceu lluny de vosaltres l’amargor, l’enfuriment, la ira, els crits, les injúries i tota mena de dolenteria. Sigueu bondadosos i afectuosos els uns amb els altres, i perdonau-vos tal com Déu us ha perdonat en Crist”. Efezis, 4: 31-32

Sovint els humans, conduïts per el fervor del moment i la quotidianitat del nostre parlar, utilitzam paraules i paraules sense parar compte i consciència del seu poder, en el significat pur que resideix en les profunditats més intrínseques de cada so que les forma. Sant Joan evangelista ja ens transmet el poder tan immens que posseeixen les paraules: “Al principi existia la Paraula, la Paraula estava amb Déu i la Paraula era Déu. Ella estava amb Déu al principi. Per ella tot ha vingut a l’existència, i res del que existeix no hi ha vingut sense ella. En ella hi havia la vida, i la vida era la llum dels homes.” De fet, Déu inicià la creació a través de la Paraula.

Idò fem un exercici etimològic per entendre la semàntica del *perdó*.

Perdonar és un verb compost de les dues formes llatines *per* + *donare*, fet que es repeteix en diverses llengües —*for+give*, en anglès; *ver+geben*, en alemany o *par+doner*, en francès.

Què entenien, doncs, els llatins quan lligaven el prefix *per* i el verb *donar*? El prefix gaudeix d’un ventall amplíssim de significats, però podem apreciar que té un valor de continuïtat, de persistir en una acció fins al final malgrat els obstacles que puguin esdevenir. I, per altra banda, entenem *donar* com un acte de benevolència, proximitat i generositat al proïsme. Així, *perdonar*

és “seguir donant”, persistir en el fet de donar. Com una fletxa emmetzinada d’amor, aquesta definició al·ludeix directament a la nostra experiència, tan essencial i tan humana, de no prendre com a ofensa personal el mal rebut, ni de caure en venjances esbojarrades i efervescents que no condueixen enlloc.

Per això, quan perdonam cal que prenem la plenitud del seu significat i persistim en l’empresa de donar i abocar-nos en la germanor; abraçar el perdó com l’acte d’amor i generositat que és. Perquè quan ho feim, broten fruits dels quals es poden nodrir totes les parts implicades en un conflicte: qui és perdonat rep una segona oportunitat de redimir-se i tornar a obrar segons el bé, i qui perdona té la capacitat de deslliurar-se dels mals, netejar l’aire de tota violència i, com un vent que s’emporta núvols de tempesta, deixar entrar els rajos de sol que il·luminin, un altre cop, la relació.

En definitiva, perdonar és tota una responsabilitat i potser ens pot dur un cert temps gestionar el procés de perdó —de vegades, deixar anar la ràbia i la frustració no és un treball senzill. Però si persistim en l’amor i la voluntat reparadora, arribarem al punt en què pronunciar “te perdon”, serà tan màgic com l’ocell que canta la melodia més dolça a primera hora del matí.

Francesc Reda Coll

Nostra Senyora de Gràcia